

Kunstnernes Efterårsudstilling 2019

Omtaler, artikler,
anmeldelser m.m.

KE19

Presse- dokumentation

Kulturen på P1, foromtale

26. september, 2019

Radioindslag om Kunstnernes Efterårsudstillinger kønsfordeling.

Kulturmonitor, foromtale

26. september, 2019

"Bestyrelsesformand for Kunstnernes Efterårsudstilling om overraskende kønsfordeling: "Der er behov for, at kunstbranchen hanker op i sig selv og ser bort fra småkammerateri og kig på CV'er."

Kulturmonitor, foromtale

22. oktober, 2019

"Rekordmange ansøgere til Kunstnernes Efterårsudstilling."

Kulturen på P1, foromtale

29. oktober, 2019

Radioindslag om juryens udvælgelse til KE19.

Kulturmonitor, foromtale

29. oktober, 2019

"Usædvanlig kønsfordeling slår igen igennem på censureret udstilling."

Bkf.dk, foromtale

1. november, 2019

"Kvindelige kunstnere i overtal på Efterårsudstillingen."

Jyllandsposten, anmeldelse

3. november, 2019

"En overraskende udstilling – på flere måder."

Dagbladet Holstebro-Struer, omtale

4. november, 2019

"Museumshistorie bliver til fotokunst i København."

Folkebladet Lemvig, omtale

4. november, 2019

"Museumshistorie bliver til fotokunst i København."

Artland, anmeldelse

8. november, 2019

"Den Frie, Artists' Autumn Exhibition 2019."

Børsen Atelier, anmeldelse

11. november, 2019

"KE19: Tre talenter du skal holde øje med."

BKF.dk, omtale

12. november, 2019

"Nye tal: Kvindelige kunstnere underrepræsenteret."

Idoart.dk, reportage

16. november, 2019

"Når kunstnere er gatekeepere for kunstnere."

KALENDEROPSLAG

Idoart.dk, kalender (oktober, 2019):

"Kunstnernes Efterårsudstilling 2019."

Kunsten.nu, kalender (oktober, 2019):

"KE19."

Kopenhagen.dk, kalender (oktober, 2019):

"Kunstnernes Efterårsudstilling."

Kulturen på P1, foromtale

26. september, 2019

www.dr.dk/radio/p1/kulturen-pa-p1/
kulturen-pa-p1-2019-09-26#!01:07:50

P1 KULTUREN PÅ P1 TORSDAG D. 26. SEP. 2019 | 1:53:06

Torsdag 26. sep. 2019

HØR UDSENDELSE

FØLG SERIE

DEL UDSENDELSE

”Langt til ligestilling: En undersøgelse der viser, at kun to procent af de værker, der sælges på kunstauktioner, er skabt af kvinder, har vakt kæmpe opsigt. Mens kulturdebattører igen taler om kønskvotering ser Kulturen på P1 på en kunstudstilling, hvor kvinderne ikke var under- men overrepræsenterede ... og overvejer, om det mon gjorde en forskel, at kuratorerne, der udvalgte værkerne, ikke kendte kunstnernes køn. [...]”

21 minutters indslag om kønsfordelingen og interview med en af årets ansøgere.

KUNST

Den Frie Udstillingsbygning danner igen i år rammen om Kunstnernes Efterårsudstilling. Foto: Den Frie

Bestyrelsesformand for Kunstnernes Efterårsudstilling om overraskende kønsfordeling: “Der er behov for, at kunstbranchen hanker op i sig selv og ser bort fra småkammerateri og kig på CV’er”

Af Lars Rix / 26. september 2019, 20:03

Den 1. november slår Den Frie i København dørene op for Kunstnernes Efterårsudstilling. Det specielle ved den over 100 år gamle udstilling er, at værkerne traditionen tro bliver indsendt anonymt, hvorefter et professionelt juryspanel vælger udvalgte dem, der skal med på udstillingen.

Artiklen er kun for abonnenter.

Kulturmonitor

KUNST

Kunstnernes Efterårsudstilling 2018. Foto: Kunstnernes Efterårsudstilling

Rekordmange ansøgere til Kunstnernes Efterårsudstilling

Af Birgitte Rahbek / 22. oktober 2019, 15:19

546 kunstnere har med mere end 2.000 værker i år ansøgt om at komme med på Kunstnernes Efterårsudstilling.

Det oplyser Kunstnernes Efterårsudstilling i en pressemeddelelse.

Ansøgerantallet er det højeste siden 2011. Sidste år lå det eksempelvis på 387, hvoraf 31 kunstnere blev antaget. Året før ansøgte 493 kunstnere om at komme med på udstillingen.

Kunstnernes Efterårsudstilling åbner 1. november, og årets udvalgte kunstnerne bliver navngivet på mandag.

Ansøgernes værker bliver vurderet gennem tre bedømmelsesrunder – to digitale og én fysisk – og under bedømmelsen har juryen hverken adgang til kunstnernes navn, alder eller køn og vurderer derfor alene det enkelte værk alene på baggrund af den kunstneriske kvalitet.

Årets jury består af kunstnerne Vibeke Mejlvang (fra kunstnerduoen Hesselholdt & Mejlvang), Peter Land, Larissa Sansour og John Kørner samt kunstredaktør og kritiker Maria Kjær Thomsen.

Sidste år var 61 procent af de indsendte værker til udstillingen skabt af kvinder, og hele 80 procent af de værker, der efter udvælgelsen blev udstillet, var lavet af kvindelige kunstnere.

Kulturen på P1, foromtale

29. oktober, 2019

www.dr.dk/radio/p1/kulturen-pa-p1/
kulturen-pa-p1-2019-10-29#!01:31:10

P1 KULTUREN PÅ P1 TIRSDAG D. 29. OKT. 2019 | 1:54:10

Tirsdag 29. okt. 2019

HØR UDSENDELSE FØLG SERIE DEL UDSENDELSE

”Flere kvinder end mænd på kunsternes efterårsudstilling: 66% kvinder og 32% mænd. Sådan lyder kønsfordelingen blandt de kunstnere, som en jury netop har udvalgt til Kunsternes Efterårsudstilling. Dog uden at kende til kunsternes køn. Få indblik i den anonyme udvælgelsesproces i dagens udsendelse. [...]”

10 minutters indslag om kønsfordelingen og interview med to af årets jurymedlemmer.

Kulturmonitor

KUNST

Peter Land, Maria Kjær Thomsen, Larissa Sansour, Vibeke Mejlvang og John Kørner udgør Kunstnernes Efterårsudstillings jury i år. Foto: Presse

Usædvanlig kønsfordeling slår igen igennem på censureret udstilling

Af Birgitte Rahbek / 29. oktober 2019, 15:26

Navnene på de kunstnere, der er blevet antaget til Kunstnernes Efterårsudstilling (KE) i år, er netop blevet offentliggjort.

Juryen har udvalgt 40 kunstnere ud af et felt på 546, som samlet har indsendt 2.000 værker i håb om at komme med på udstillingen.

Kunstværkerne bliver

Artiklen er kun for abonnenter.

◀ [TILBAGE TIL OVERSIGTEN](#)

Del dette indlæg

Kvindelige kunstnere i overtal på Efterårsudstillingen

01.11.19 | NYHEDER

Kvindelige kunstnere er stadig underrepræsenterede i kunstlivet, men på [Kunstnernes Efterårsudstilling \(KE\)](#), der åbner i dag, er tendensen den modsatte:

65 procent af de deltagende kunstnere er kvinder, mens 35 procent er mænd. Sidste år stod der en kvindelig kunstner bag 61 procent af de indsendte værker, mens hele 80 procent af de antagne værker var skabt af kvinder.

Den udsædvanlige kønsfordeling skyldes sandsynligvis, at udvælgelsesprocessen til den traditionsrige udstilling er anonym: KE's jury kender hverken navnet eller kønnet på de kunstnere, der indsender værker til bedømmelse.

Sådan har forklaringen tidligere lydt fra bestyrelsesformand for Kunstnernes Efterårsudstilling, Tomas Skovgaard, og nuværende jurymedlem Maria Kjær Thomsen er helt enig. Hun opfordrer kunstlivet til at udfordre sin egen optik:

At se værket før kønnet

“Der er rigtig mange museumsinspektører og kuratorer, der arbejder ud fra devisen; det er værket og ikke kønnet, der er væsentligt. Det er hele tiden det samme argument, som underforstået antyder, at

kvindelige kunstnere ikke er talentfulde nok. Den frase bliver brugt til at retfærdiggøre et system, som har kørt i århundreder, hvor alting altid falder ud til mændenes fordel. Jeg vil påstå, at det ikke er rigtigt – de kigger ikke på værket før kønnet, for så ville uligheden ikke være så enorm,” siger Maria Kjær Themsén.

“På Kunstnernes Efterårsudstilling er det til gengæld præcis det, der sker. Her kigger vi rent faktisk på værket uden at kende til køn, navn, alder og etnicitet. Jeg synes, at det er ekstremt vigtigt, at vi opsøger rum, hvor vi udfordrer vores bias og bliver tvunget til at åbne vores blik på en helt anden måde, end vi er vant til,” siger hun og henviser til den nyeste [amerikanske undersøgelse](#) om kønsfordelingen i kunstlivet:

“Den viste, at kun 2% af det samlede kunstsalg på de store auktionshuse er lavet af kvindelige kunstnere. Mænd sidder altså på 98% af salget, og det er jo helt vildt! Når det ser sådan ud i 2019, så skal der nogle radikale metoder i brug, for at vi indser præcist, hvor præget vores blik er.”

KE's jury har i år udvalgt 40 kunstnere ud af et felt på 546, som samlet har indsendt 2.000 værker i håb om at komme med på udstillingen.

Læs også: [BKF: Ret op på skævheden mellem kønnene i kunstlivet](#)

De udstillende kunstnere på Kunstnernes Efterårsudstilling 2019:

Mathias Riis Andersen / Stefan Bakmand Andersen / María Kristín H. Antonsdóttir / Kinga Bartis / Emily Beresford / Helle Bjørnebo Neidhardt / Birgitte Boesgaard / Anna Braun / Dyrveke Bredsdorff / Emma Christophersen / CleanTV / Maria Espersen / Esther Flytkjær / Signe María Friis / Kirstine Fryd / Thomas Krarup / Ditte Johanne Krogh Bertelsen / Iselin Linstad Hauge / Christina Maj Lundqvist / Jakob Oksbjerg / Mikkel Ørsted / Marianne T Pedersen / Noah Pryke / PUTPUT / Mina Paasche / Erik Reinert / Jonas Sangberg / Can Sayinli / Martine Seedorff / Kaspar Sivertsen / Laura Bach Skou / Alberte Skronski / Trine Sonne / Suzanne Stokholm / Aske Thiberg / Caroline Thon / Stinne Bo Tyrrestrup / Ksenija Vucinic / Oscar Yran / Heidi Øiseth

KE's jury 2019 består af:

Kunstnerne Vibeke Mejlvang (fra kunstnerduoen Hesselholdt & Mejlvang), Peter Land, Larissa Sansour, John Kørner samt kunstredaktør og -kritiker Maria Kjær Themsén.

Læs mere om Kunstnernes Efterårsudstilling 2019 [her](#)

Foto: I DO ART Agency.

03.11.2019 KL. 12:30

En overraskende udstilling - på flere måder

Kunstnernes Efterårsudstilling 2019 er en anden udstilling end den, man plejer at se. På den gode måde.

En utvetydig hyldelse til kvindeligt begær. Caroline Thon: "Invitation til en bjergbestigereske", 2019.

GEM ARTIKEL

TOM JØRGENSEN

KUNSTUDSTILLING
KUNSTNERNES EFTERÅRSUDSTILLING 2019
DEN FRIE UDSILLINGSBYGNING
Oslo Plads 1, København Ø
Til den 17. november

I den seneste tid har den manglende anerkendelse af kvindelige kunstnere fyldt rigtig meget i kunstdebatten. Det er derfor oplagt at indlede denne artikel med at konstatere, at af de 103 værker, som er antaget til Kunstnernes Efterårsudstilling er 72 pct. skabt af kvinder. Så er den ligesom på plads.

Museumshistorie bliver til fotokunst i København

Et af Kirstine Fryds billeder optaget på Hjerl Hede. Kirstine Fryd er blandt andet inspireret af maleren Anna Ancher. PR-foto

04 nov. 2019 kl. 08:53

Lars Rask Vendelbjerg rask@dagbladetholstebro.dk

Sevel: Seks fotografiske værker taget under levendegørelsen på Frilandsmuseet Hjerl Hede er blevet optaget på den censurerede kunstudstilling Kunstnernes Efterårsudstilling 2019 i København, der åbnede fredag den 1. november.

De er taget af fotografen Kirstine Fryd, der opvokset i Struer og er uddannet med en masteruddannelse i dokumentarfotografi fra London College of Communication.

- Værkerne er fotograferet ved min hjemstavn i Vestjylland på Hjerl Hede og undersøger fænomener som oprindelsessteder og dagliglivets historiske menneskeskæbner. Klæderne indikerer, at vi er befinder os i en anden tid, og giver dermed beskueren et rum til at drømme sig tilbage. Jeg er især optaget af menneskets indre liv og blikket. Det gådefulde, stille, sensible og en form for længsel, forklarer Kirstine Fryd om sin billedkunst.

546 kunstnere har med mere end 2.000 værker ansøgt om at komme med på dette års udstilling. Årets jury har udvalgt 40 kunstnere med i alt 103 værker, hvoraf de seks værker skabt af fotograf Kirstine Fryd kom gennem nåleøjet.

Den Frie, Artists' Autumn Exhibition 2019

KE 2019, Installation View. Photo, I DO ART: Agency

The Salon

The salon exhibition, which arrays the latest offerings from a nation's academicians, is a cultural tradition that has endured. In Europe since the late Baroque period, and especially during the eighteenth century enlightenment era, artistic production was controlled by academies which organized official exhibitions of their members. The first Salon took place in France in 1667 under the aegis of Louis XIV who sponsored an exhibition of works by the artists of the Académie Royale de Peinture et de Sculpture at the request of a delegation of its members —the name *salon* deriving from the fact that the exhibition was hung in the Salon d'Apollon of the Palais du Louvre in Paris, at that time the residence of the King. In the United Kingdom the first Royal Academy exhibition of contemporary art, open to all artists, opened in 1769 under the Presidency of Joshua Reynolds. 136 works of art were shown and this exhibition, now known as the Royal Academy Summer Exhibition, has been staged annually to the present day.

Salon des Réfuses

For more than a hundred years the Salons became the official arbiters and endorsements of emergent trends and taste in art, commented on and critiqued by the likes of Diderot, Goethe and other literary titans of the era. Participation in one, and the accompanying medal from it, was the apogee of an artist's working life guaranteeing professional stability. Critical acclaim could ensure a stratospheric version of this success, catalysing a lifetime's worth of lucrative patronage. Conversely, critical approbation for one's Salon offering could cause a humiliation impossible to recover from—a career catastrophe tantamount to ruin. During the latter part of the nineteenth century the cultural landscape began to shift away from the official forums of exhibition towards an emergent avant garde, and it was this trend that spawned perhaps the most celebrated of all alternative exhibitions, the Salon des Réfuses of 1863. The jury of the official Salon refused two thirds of the paintings presented, including works by eminent Academicians Gustave Courbet, Edouard Manet and Camille Pissarro. The rejected artists and their advocates protested volubly, complaints that would ultimately reach the ear of the Emperor Napoleon III. Whilst the Emperor's tastes in art were traditional he was also sensitive to public opinion. His office issued a statement: "Numerous complaints have come to the Emperor on the subject of the works of art which were refused by the jury of the Exposition. His Majesty, wishing to let the public judge the legitimacy of these complaints, has decided that the works of art which were refused should be displayed in another part of the Palace of Industry." The Salon des Réfuses was thus born and proved to be a sensation. More than a thousand visitors a day attended prompted Émile Zola to report on the near riots that ensued as visitors clamoured to enter the crowded galleries where they would point and laugh at the Academy's offcuts. In truth the attraction was more freak show spectacle than salubrious Salon (the rejects had never been displayed in this manner before)—and whilst the plan was certainly not to give a platform to left-field artistic innovations the fact remains that some of the seminal moments not only of 1863 but of all art history entered public lore in the Réfuses galleries, including Manet's seismic *Déjeuner sur l'herbe*, and Whistler's *Symphony in White, No.1: The White Girl*.

The anti-salon salon

Closer to home here in Copenhagen, Denmark's official exhibition, Forårsudstillingen (The Spring Exhibition), has always taken place at Charlottenborg Palace, now the home of the Kunsthal. However, in spite of the country's modest size it also boasts its very own Salon des Refusés, the Artist's Autumn Exhibition (Kunstnernes Efterårsudstilling, known as KE), initiated in 1900 at Den Frie Centre of Contemporary Art as a direct counterpart to its official cousin at Charlottenborg. In both instances a jury selects artists through an open call but when KE was founded the Forårsudstillingen was only open for artists with an academy education. It has always been open for everyone to apply to KE. Den Frie Centre of Contemporary Art holds a significant place in Danish art history and the current art scene. The building was originally constructed in 1898 at Vesterport by the pioneering artist, photographer, ceramicist and architect J.F. Willumsen. Willumsen is considered to be the father of the Danish art nouveau tradition. The building is owned by the artists' association Den Frie, founded in 1891 by artists Johan Rohde, J.F. Willumsen, Vilhelm Hammershøj, the couple Harald and Agnes Slott-Møller, Christian Mourier-Petersen and Malthe Engelsted, a group collectively inspired by the Salon des Refusés and as one of their key goals had the creation of an alternative to the juried exhibition at Charlottenborg. Over the years many of Denmark's most renowned artists have braved the submission process and entered the annals of the nation's most renowned creative talents, including Asger Jorn, Carl Henning Pedersen, Eigil Jacobsen, Sonja Ferlov Mancoba, Svend Wiig Hansen, Albert Mertz, Per Kirkeby, Peter Land, Ursula Reuter Christiansen, Ruth Campau, Malene Landgreen, Tina Maria Nielsen – and many more.

Each year the board of KE appoints the jury. The board consists of artists who have previously had works accepted into the exhibition themselves. The jury for the 2019 edition is a cross section of some of Denmark's most accomplished artists, including Vibeke Mejlvang (from collaborative duo Hesselholdt & Mejlvang), Peter Land, Larissa Sansour (Danish representative to the 2019 Biennale di Venezia), John Kørner and critic Maria Kjær Thomsen. Artists can apply to KE as individual artists or as an artist group. The entry fee is a modest 575 DKK (approx €75/\$85) and for each entry they are permitted to submit up to six art works. The artist's name and contact info is hidden from the jury during the voting process, meaning the jurors have no clues as to the artist's credentials or experience, and must react intuitively only on their perceptions and impressions of the works themselves. In fact the only information available to them about the individual works are basic cataloguing details such as as title, materials, size, production year and price, together with a short descriptive text, and only then if the artist chooses to provide this. The voting process consists of three rounds: two digital and one physical. In the first round the jury sits together, looks through the thousands of submitted art works (this year 546 artists submitted 2.434 art works), and if any one of the jury members vote for an artwork it continues through to the second round of voting. The second round is similar to round one—

the jury together looks through the works in a digital format – but this time they confer much more with each other and three of the jury members need to agree on an art work before it passes, in best show parlance, to the final eliminator round three. The third and final round takes place at Den Frie four days prior to the exhibition opening. The artists who have made it this far deliver their works and this is the first time the jury get to experience the actual works in person. At this point a majority consensus must be achieved—if four of the five jury members agree on an art work, it is accepted into the exhibition.

KE 2019, Installation View. Photo, I DO ART Agency

Views from the Jury

We asked some of the jury members for their views on the significance of the exhibition and to describe the manner of their approach to assessing the applicants.

Larissa Sansour: “I think the most important aspect of KE is that it offers exposure to artists. It is crucial for artists with new pieces or at the start of their career to have an outlet for their work. (Selecting work) is a long process, but we mostly look for artists who are able to offer a new direction in art making, conceptually and formally. We don’t only look for new ideas, but also how well these ideas are manifested. Is the final outcome convincing and understandable? It is important for us to see that the selected artists are able to communicate their conceived ideas to an audience.”

John Kørner: “KE means a lot. Partly because of the historical significance of the exhibition and how it over time has become an institution that many people know and have a relationship with. An incredible

number of artists have made their debut here over the years, so it is most definitely a love relationship. Of course, there are also many artists – such as myself – who have wanted to make a debut at KE, but instead have been denied. Despite that, I think that it is an interesting factor, because the refusal I received probably resulted in me working even harder with my artistic works. It may be a cliché, but I'm looking for originality. I am not focused on media, methods or colors, but mainly on whether the individual artist has found an interesting angle and how they have executed their idea. With a well-executed work I am not only thinking about whether the paint for example is well applied to the canvas, but it is just as much about the time spent on execution. Can you sense the time and energy that has been put into the work, and has it been done with a high level of ambition? High ambition is something that I value – one thing is to get an idea, something else is to be ambitious with that idea."

Vibeke Mejlvang: "I like old institutions that have emerged as counterparts to the established art scene. For instance KE was formed by artists and started as an alternative to the Spring Exhibition (Forårsudstillingen) at Charlottenborg, where only academy-educated artists could apply at that time. In addition I think one of KE's strengths is that it showcases what happens on a wide variety of platforms in the periphery of the established art scene. I look for whether the work has its own integrity, whether it can stand alone and still be interesting to the viewer. The important thing for me is that the work extends beyond itself and speaks to its surroundings. And then it is only positive if it touches me and speaks to me aesthetically."

The artists. Our highlights.

For this year's edition 40 artists made the cut, represented by the 103 artworks they submitted. Recently, there has been a public debate regarding gender representation in Danish institutions, precipitated largely by a research project conducted by In Other Words and published by Artnet revealing that only 2% of artworks purchased through auction houses worldwide are produced by women. Of course gender imbalance is not limited to the art world, but it is interesting to note that KE manages to entirely buck this trend, by virtue of concealing all artist information during the selection process. The exhibition this year consists 65% of works by female artists and only 35% male. 72% of the accepted artworks are produced by female artists. Here are some of our standouts from the show.

CleanTV, Endless Triviality 2.0 (2017), Photo: I DO ART Agency

CleanTV

Surely a work that must be included for its sheer chutzpah alone. A dead or comatose dog being dragged in eternal circles by a riderless mobility scooter. What's not to love? Puzzling, shocking and funny all at once, CleanTV (perhaps the best oxymoronic name one could also envision for the author of the work) has managed to suffuse their sculpture/installation/street theatre with just the right amount of pathos and comedy. It's hard to know the exact message, are we supposed to speculate that the (absent) rider has befallen the same fate as the hapless pet? In the mystery lies the interest, and it probably doesn't matter when the result is as compelling as this.

338 skridt (2019); Installation view, Photo: I DO.ART. Agency

Helle Bjørnebo Neidhardt

A group of photographs that show a poignant kind of absence, and the kind of silent emptiness associated with Nordic interiors since the time of Hammershoi. Beautifully lit and shot, with a *chiaroscuro* that shows an almost painterly sensibility. Here is a narrative emptied of people and purpose but suffused with meaning as a result. Items are abandoned, bereaved perhaps. Time has stopped and obsolescent redundancy beckons. Achingly simple but rich in contemplative detail, this is what the *memento mori* looks like today.

Birgitte Boesgaard

Boesgaard presents a group of three wall mounted works that can best be described as painting or sculptural relief substitutes crafted carefully from domestic fabrics, and in a shade of white tending towards the kind of ivory only age imparts. Echoing the tropes of minimalist painting made commonplace over the past 50 years, Boesgaard's works quietly and thoughtfully critique the machismo of painting's recorded past with her own somewhat dainty and tactile version. Rendering Ryman's impasto with rucked stitching, the works are no mere pastiche. With a poise, attention to detail and meticulous construction the works eschew mere 'minimalism', preferring instead the confidence of economy.

Suzanne Stokholm; Interior (2019). Photo: I DO ART Agency

Suzanne Stokholm

A suite of 3 works, apparently of [staged photography](#), portraying architectural interiors. The works show strange, something-other-than-real-interiors, most likely photographed after constructed models by the author. Evoking a hybridized James Casebere/Thomas Demand, the works' oddly dissonant colours, evidence of degradation and decay coupled with the dramatic effects of lighting create enigmatic scenes of disquiet.

PUTPUT: Artefacts (2018). Photo: I DO ART Agency

PUTPUT

PUTPUT includes 3 works in this year's exhibition, all of which are tools modified to be stripped of their one essential function. A Scissor with one handle that can no longer open the blades to cut, a wrench bent in full circle to meet its other end with no possibility of engaging with a nut, a claw hammer attached to a chain instead of a rigid shaft. Redolent with the kind of mischievous humour once associated with a Duchampian artistic mindset, PUTPUT transform everyday objects into sculptural questions as to how we navigate the world. These are pop surreal interrogations of clarity.

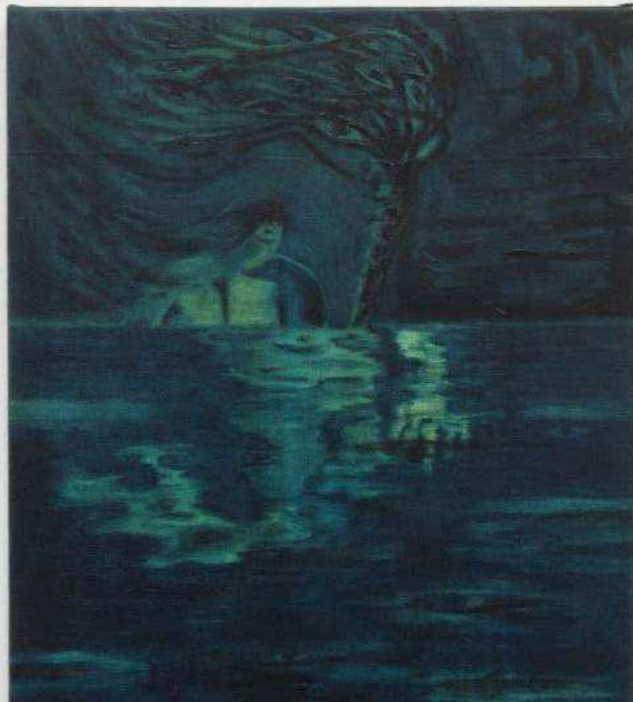

Signe Maria Friis. Untitled (2019). Photo: I DO ART Agency

Signe Maria Friis

Signe Maria Friis includes 3 video works. Each is a looped film interaction between two protagonists engaged in a clumsy absurdist ballet whilst covered in thick swathes of fabric. The actors strive and persevere hindered by their bulk, trapped both in the impossible claustrophobia of their stifled conditions and the futility of their impaired functionality. The heavily wrapped human forms become sculptural whilst the bundled material in turn becomes anthropomorphic.

Kinga Bartis: No Rider, but wave counter (2019). Photo: I DO ART Agency

Kinga Bartis

A group of canvases essaying a dark world borne of both neo-expressionism and symbolism. Deftly and drily painted in monochromatic or highly reduced earth tones, the works depict a swampy place where all seeing eyes suffocate the pictorial space. Bartis reminds us that world will be reduced to an apocalyptic b-movie if we continue to fail to pay attention to it.

Emma Christophersen: Untitled (2018). Photo: I DO ART Agency

Emma Christophersen

Part performance, part painting and part installation, Christophersen constructs an apparatus for the purpose of making a painting, via a performance that demonstrates the rituals of such. Her paraphernalia recalls the humble materials and vernacular of traditional domestic tools of the kitchen, scullery and garden. Donned by the artist, the mechanism enables her to perform an action painting via ink, armatures and brushes onto a canvas drop cloth positioned beneath her feet. An interesting inquiry into the meaning of 'work', gender roles, painting, and a new definition for 'action painting' almost seventy years after Rosenberg's original.

← FORSIDEN

BØRSEN
ATELIER

LOG IND

KE19: TRE TALENTER DU SKAL HOLDE ØJE MED

SKREVET AF
LOUISE STENBJERRE

FOTO:
I DO ART AGENCY

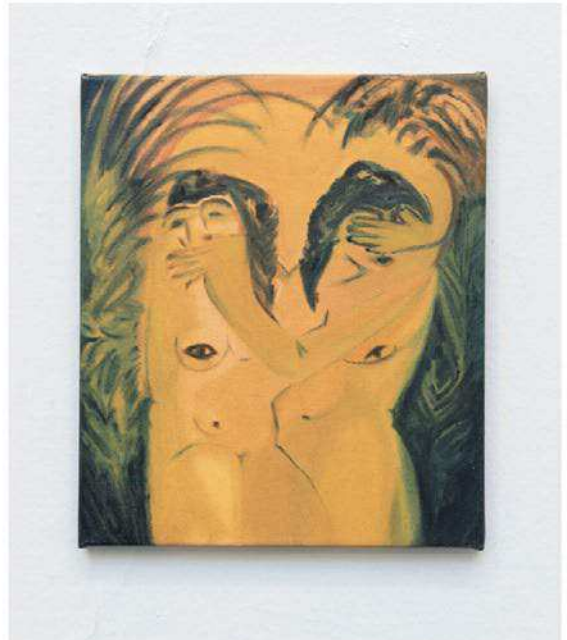

FOTO

Kunstner og jury medlem John Kørner.
Arkivfoto: Daniel Hjorth

Traditionen tro har Kunstnernes Efterårsudstilling netop slået dørene op til årets udstilling på Den Frie Udstilling på Østerbro i København. Ikke siden 2011 har så mange kunstnere (545) ansøgt om at få så mange værker (2434) bedømt og være blandt dem, der udgør udstillingen KE19. 40 kunstnere og 103 værker blev udvalgt af juryen. Børsen Atelier spurgte kunstner og jury medlem John Kørner, hvilke tre kunstnere han vil fremhæve fra årets udstilling.

Kinga Bartis

FOTO

"It Looks Back. The Two Saboteuses" (2018). Foto: I DO ART Agency

John Kører om Kinga Bartis' værker: "Der er seks værker i alt, og i juryen var der stor forståelse for dem alle sammen.

Der er en klar reference til den afdøde danske kunstner Ovartaci, som boede på Psykiatrisk Hospital i Risskov det meste af sit liv. Der er nogle interessante konstruktioner i de her malerier, som knytter sig lidt til drømmescenarier. Nogle meditative arrangementer. Når man mediterer, går man kroppen igennem og mærker kroppen, og det synes jeg, er et enormt godt udgangspunkt for at lave nogle anderledes malerier. Men allermost har værkerne det, jeg finder mest interessant, nemlig noget originalt. Det vil jeg gerne belønne."

Alberte Skronski

FOTO

Videoinstallation af Alberte Skronski. Foto: I DO ART Agency

John Kører om Alberte Skronskis værker: "Hun ser sjov og spændende ud og er tydeligvis hovedpersonen i videoen. Der er tale om en enorm iscenesættelse.

Jeg husker primært tre videoer, men det er en serie af små film, som kører i loop på en projektor i det store midterrum på KE (i udstillingsbygningen, Den Frie, red.). Kunstneren har udstyret iscenesættelsen med en masse effekter. Det er et meget nænsomt arbejde, og resultatet bliver enormt mangfoldigt og underholdende.

Her er virkelig tale om en personlig og original tilgang til objektet, og en stor part af det er et meget smilende og smittende engagement. Jeg bliver i enormt godt humør af at kigge på de her film."

Mikkel Ørsted

FOTO

Mikkel Ørsted's værker. Foto: I DO ART Agency

John Kørner om Mikkel Ørsted's værker: "Hans værker har en umiddelbarhed. Der er en kombination af geometri og noget impulsivt over hans malerier.

Man *kan* hævde, at der på årets udstilling er en trend, hvori hele tre kunstnere har brugt det ugrunderede kanvas, så den rå kanvas står frem. Det er lidt irriterende. Jeg er ikke så vild med trends på nogen måde, men lad det nu ligge. Men konstruktionerne i værkerne er ret skønne og befriende - især det midterste værk, hvor han har udfyldt det meste af lærredet med hvid- og blålige scenarier i en ekspressiv penselføring, og det samtidig har sådan en triangel. Jeg synes, de tre malerier er ret imødekommende. Og elskelige."

Om Kunstnerne Efterårsudstilling

FOTO

Årets jury (fra venstre): Peter Land, Maria Kjær Thomsen, Larissa Sansour, Vibeke Mejlvang og John Kørner. Foto: I DO ART Agency

Alle uanset baggrund og uddannelse kan ansøge om at få deres værker bedømt af en jury bestående af professionelle billedkunstnere og en kurator/kunstkritiker. I år ansøgte 545 kunstnere med mere end 2000 værker. Under bedømmelsen har juryen hverken adgang til kunstnerne navn, alder eller køn og vurderer dermed det enkelte værk alene på baggrund af dets kunstneriske kvalitet.

Kunstnerne Efterårsudstilling 2019 vises på Den Frie Udstillingsbygning indtil 17. november.

FAGBLADET BILLEDKUNSTNEREN

BLIV MEDLEM

OPSLAGSTAVLE

KUNSTNERPORTAL

OM BKF ▾

AFTALER ▾

MEDLEM ▾

KUNSTLIV ▾

AKTUELT

KONTAKT

◀ [TILBAGE TIL OVERSIGTEN](#)

Del dette indlæg

Nye tal: Kvindelige kunstnere underrepræsenteret

12.11.19 | NYHEDER

Kvindelige kunstnere står kun bag 22 procent af de værker, som danske kunstmuseer har erhvervet i perioden 2004-2019. Kigger man på museernes soloudstillinger bød 29 procent på kvindelige kunstnere, mens kvinderne udgjorde 34 procent på gruppeudstillingerne. Det viser [ny undersøgelse](#) foretaget af Organisationen Danske Museer (ODM).

”Det er positivt, at ODM bidrager med opdateret viden om ligestilling og repræsentation på danske kunstmuseer. Undersøgelser som denne og løbende kortlægning af området er vigtig, men vi mener ikke, at der er brug for flere studier og mere viden, før man kan sætte ind overfor uligheden i kunstverdenen. Skævheden er rigeligt belyst. Vi vil have konkret handling og ligestilling nu,” siger Nis Rømer, formand for Billedkunstnernes Forbund (BKF).

Billedkunstnernes Forbund har tidligere fremsat [forslag](#) om, at kunstinstitutionerne forpligtes til at udarbejde handlingsplaner om ligestilling og mangfoldighed. Og at offentlige tilskud gøres afhængige af, om institutionerne lever op til deres egne ord.

”Undersøgelser viser igen og igen at gode intentioner ikke er nok. Derfor mener jeg at det er tid til at kræve at alle kunst- og kulturinstitutioner formulerer, nedskriver og forpligter sig på en ligestillingspolitik,” siger Nis Rømer.

"Hvis institutionerne modtager offentlig støtte, skal støtten være betinget at institutionerne årligt og offentligt rapporterer, hvordan de lever op til deres egen ligestillingspolitik med konkrete tal. En ligestillingspolitik kan være fintmasket og også rumme andre parametre end køn. Der skal være plads til udsving fra år til år så længe tallene ikke konsekvent er skæve til den ene side. Hvis der er objektive eller historiske grunde til skævvridninger, skal de forklares. Der skal være transparens og institutioner skal holdes ansvarlige," siger han.

Kvindelige kunstnere i undertal

Nis Rømers kommentar kommer i forbindelse med offentliggørelsen af nye tal, indsamlet af Organisationen Danske Museer (ODM) fra samtlige statsanerkendte museer undtagen Arken og Louisiana.

Undersøgelsen dækker perioden 2004-2019 og belyser kønsfordeling i forhold til bl.a. soloudstillinger, gruppeudstillinger og museernes erhvervelser af værker. De nye tal viser, at der står kvindelige kunstnere bag 22 procent af de værker, som museerne har erhvervet i perioden.

29 procent af museernes soloudstillinger bød på kvindelige kunstnere, og på gruppeudstillinger udgjorde kvinder 34 procent af de udstillende kunstnere. Kun som skribenter i kataloger og tidsskrifter er kvinderne i overtal og udgør 54 procent.

Uligheden mindsker

Kvindelige kunstnere er dog blevet bedre repræsenteret på kunstmuseerne de seneste år, viser ODM's undersøgelse: Kigger man på tallene for de seneste fem år, er 36 procent af de værker, som de deltagende museer har anskaffet sig i perioden, skabt af kvinder, hvilket skal ses i forhold til de 22 procent for hele perioden.

Også antallet af soloudstillinger med kvindelige kunstnere er højere, når man kigger isoleret på de seneste fire år: I perioden 2015-2019 stod kvinder bag 34 procent af soloudstillingerne, mens tallet for hele perioden er 29 procent.

ODM oplyser på deres webside, at tallene i opgørelsen er tentative og kan verificeres og kvalificeres yderligere. Organisationen skriver også, at der er mange mulige fejlkilder i undersøgelsen, og at der er delte meninger blandt medlemmerne om, hvordan museerne bør arbejde med kønsbalancen. Nogle er fortalere for at lave kvoter efter køn på indkøb og udstillingspraksis, andre er imod.

En del af ODM's medlemmer mener, at der bedst sættes fokus på området ved fremover at 'selvangive' indkøb og udstillingspraksis i klare tal – og med klare begrundelser i et kønsperspektiv i årsberetninger og andet samlende materiale så som den årlige statistiske indberetning 'Danske Museer i tal'. Andre foreslår, at et skridt på vejen til større ligestilling er at indskrive køns- og repræsentationstænkning direkte i både udstillings- og indkøbsstrategier og mål.

Øverst: Signe Maria Friis, vinder af KE-prisen 2019: Untitled (2019). På Kunstnernes Efterårsudstilling (KE) 2019 går tendensen stik modsat resten af kunstlivet: Her er flertallet af de udstillende kunstnere kvinder.

IDO WHAT? UDGIV EN TEKST KALENDER SHOP STEDER VIDEO ARKIV KONTAKT

IDOART.DK

IDO ART AGENCY IDO ART BOOKS

NÅR KUNSTNERE ER GATEKEEPERE FOR KUNSTNERE

NOVEMBER 16, 2019 · RIKKE LUNA & MATIAS

Åbne censurerede udstillinger, som Kunstnernes Efterårsudstilling (KE) og Forårsudstillingen, har lange traditioner, en vigtig historisk betydning og er som regel velbesøgte – alligevel kan de virke en smule oversete, særligt af den mere etablerede kunstscene. I løbet af den sidste måned har vi arbejdet som presseansvarlige for KE, og her vil vi vende nogle af de refleksioner, der har meldt sig undervejs.

På en fredag formiddag i oktober ringer kunstner Mette Moltke Wozniak fra KE's bestyrelse og spørger, om vi har tid og lyst til at påtage en for os ellers uventet opgave. Den 119. udgave af Kunstnernes Efterårsudstilling står for døren, men de mangler nogle, der kan varetage pressekontakt, skrive pressemeddelelser og i det hele taget sørge for, at udstillingen bliver set og hørt. Da aftalen er på plads, er der kun få uger til fernisering.

KE er et af de formater, som står meget tydeligt for os, når vi tænker tilbage på vores første møder med den danske kunstscene. Sammen med Forårsudstillingen (på Kunsthall Charlottenborg) husker vi KE (på Den Frie Udstillingsbygning) som en udstilling, vi prioriterede at besøge – måske fordi vi kendte nogle der skulle udstille, eller blot fordi man her bliver præsenteret for en stor, varieret gruppe kunstnere på ét sted. Med tiden er der dog sket noget. Fra at være et af vores højdepunkter på året, er de censurerede udstillinger gledet lidt i baggrunden, og det undrer os faktisk en smule.

For hvorfor bliver nogle af de allermest tilgængelige, opdragende og historiske udstillinger nu nedprioriteret af os, der ønskede at besøge dem – og hvorfor synes det samme mon at være tilfældet for den mere etablerede kunstscene samt for de kunsthaller, der lægger hus til dem?

Et dyk ned i KE's historie

Det går hurtigt op for os, at vi ikke ved meget om KE's position og betydning, så vi beslutter os for at dykke ned i den 119 år lange historie. Efter samtaler med bestyrelsen samt utallige google-søgninger finder vi, på et antikvariat i

Odense og et i Søborg, frem til to bøger som er udgivet i forbindelse med henholdsvis KE's 50 og 90 års jubilæum. I bøgerne finder vi bl.a. historien om, hvordan Kunstnernes Efterårsudstilling opstod som et oprør mod den elitære Forårsudstilling, der på det tidspunkt udelukkende optog kunstnere med en akademuddannelse. Vi læser om intriger og skandaler, om et udstillingskatalog i 1970 der nær ruinerede foreningen (det kostede dengang 32.000 kr. – i dag svarende til knapt en kvart million) og om den dalende interesse for censurerede udstillinger omkring årtusindeskiftet. Derudover finder vi et godt fotografi af en ung Claus Carstensen på en stige samt de komplette lister over alle de kunstnere, der har udstillet på KE gennem tiden.

'Kunstnernes Efterårsudstilling' af Walter Schwartz, 1960.
Foto: I DO ART Agency.

'Censurering 1982. Fra venstre: Jes Schrøder, Claus Carstensen, Rasmus Nøllemand, Lisa Ergaust.' Fra bogen 'KE 90 år' af Torben Weirup, 1990.
Foto: I DO ART Agency.

Kai Nielsen, Vilhelm Lundstrøm, Asger Jorn, Sonja Ferlov Mancoba, Albert Mertz, Wilhelm Freddie, Poul Gernes, Per Kirkeby, Ursula Reuter Christiansen, Ruth Campau, Tina Maria Nielsen – listen fortsætter ud i det uendelige. Som vi bladrer gennem bøgerne bliver vi overraskede over, hvor mange anerkendte kunstnere, der har debuteret eller haft deres tidlige udstillinger på KE gennem tiden, men måske er det slet ikke så underligt. På KE kan alle søge ind og få deres kunst vurderet af professionelle, og vi fristes til at tænke, at denne åbne tilgang til kunsten kan have banet vejen for kunstnere, der måske ikke ellers ville have haft en platform at udtrykke sig på.

Jurymedlemmer Vibeke Mejlvang og John Kørner under 3. udvælgelsesrunde til KE19. Foto: I DO ART Agency.

Jurymedlem Maria Kjer Thomsen under 3. udvælgelsesrunde til KE19. Foto: I DO ART Agency.

Vi ved ikke, om det altid har været sådan, men nu består udvælgelsesprocessen af tre runder. Juryen (som i år har bestået af kunstnerne Larissa Sansour, Vibeke Mejlvang, John Kørner og Peter Land, samt kunstkritiker Maria Kjer Thomsen) mødes og gennemser samtlige indsendte værker på en skærm, og hvis bare én af dem synes om et værk, går det videre til runde to. Næste runde udspiller sig på samme digitale vis, men denne gang skal der tre stemmer til, før et værk går videre.

Jurymedlem John Kørner under 3. udvælgelsesrunde til KE19. Foto: I DO ART Agency.

Jurymedlem Larissa Sansour under 3. udvælgelsesrunde til KE19. Foto: I DO ART Agency.

Jurymedlem Peter Land under 3. udvælgelsesrunde til KE19. Foto: I DO ART Agency.

Hvor flere censurerede udstillinger er gået helt væk fra den fysiske bedømmelse, prioriterer KE den vanskelige logistiske udfordring at gennemgå de udvalgte værker én til én. Kunstnerne indleverer de værker, der er gået videre til runde tre på Den Frie Udstillingsbygning få dage inden ferniseringen, hvor juryen så tilser dem og laver den endelige udvælgelse – her kræver det, at fire af juryens fem medlemmer er enige.

Jurymedlemmer Larissa Sansour og Peter Lind under 3. udvælgelsesrunde til KE19. Foto: | DO ART Agency.

Jurymedlem Vibeko Møjlvang under 3. udvælgelsesrunde til KE19. Foto: | DO ART Agency.

En interessant forskydning af blikket

Da vi kun har meget kort tid til at lære værkerne at kende, får vi lov til at være til stede under den tredje bedømmelsesrunde. Til trods for at juryen er i gang fra kl. 9 om morgenen til 20.30 om aftenen, er koncentrationen høj, og samtlige værker bliver afsøgt og diskuteret gennem reelle samtaler – intet bliver tankeløst forbigået eller overset. Efter en lang dag har juryen udvalgt de endelige 40 kunstnere/kunstnergrupper med 103 værker, som skal udgøre Kunstnernes Efterårsudstilling 2019.

KE19 (Caroline Tton, Anna Braun og Laura Bach Skou). Foto: | DO ART Agency.

Mina Paasche. Foto: | DO ART Agency.

Laura Bach Skou. Foto: | DO ART Agency.

Anna Braun. Foto: | DO ART Agency.

PUTPUT. Foto: | DO ART Agency.

På næsten alle punkter adskiller denne praksis sig fra resten af kunstscenen. Under tredje bedømmelsesrunde bliver det klart, at det kræver et andet blik, når man skal vurdere et værk af en kunstner, som man ikke kender navn, køn, alder, etnicitet eller anden baggrund på. Jurymedlemmerne er tvunget til at mærke og se ordentligt efter, og de må glemme nogle af de parametre, som de ellers normalt vurderer kunst ud fra. Denne forskydning af blikket viser sig dog år efter år at fremhæve positioner, der ikke ellers får ret meget plads på den etablerede scene, og det synes vi er interessant.

KE19 (Stefan Bekmand Andersen, Erik Reinart, Mathias Riis Andersen og Dyveke Bredsdorff). Foto: | DO ART Agency.

Emma Christophersen. Foto: | DO ART Agency.

Dyveke Bredsdorff. Foto: | DO ART Agency.

Mathias Riis Andersen. Foto: | DO ART Agency.

Iselin Ulmestad Haugø. Foto: | DO ART Agency.

En ny undersøgelse foretaget af Organisationen Danske Museer viser, at kun 22% af de værker, som de danske museer har indkøbt i løbet af de seneste 15 år, er lavet af kvindelige kunstnere, og i samme periode har kvinder stået bag 29% af soloudstillingerne. De nedslående statistikker fastslår endnu

engang, at kunstlivet er domineret af mænd, og at kunsthistoriens udviskning af kvindelige skabere stadig præger institutionernes blik.

Helt anderledes ser det dog ud på Kunstnernes Efterårsudstilling. På KE18 var 80% af de udstillede værker skabt af kvinder, og igen i år er de kvindelige kunstnere i overtal med over 72% af de antagende værker – og det selvom kønsfordelingen blandt ansøgerne stort set er ligelig. (Tallene er baseret på skøn, da kunstnerne ikke har angivet, hvilket køn de identificerer sig som).

"Jeg synes, at det er ekstremt vigtigt, at vi opsøger rum, hvor vi udfordrer vores bias og bliver tvunget til at åbne vores blik på en helt anden måde, end vi er vant til," sagde jurymedlem Maria Kjær Thomsen, da vi talte med hende om KE's særlige udvælgelsesproces. "Der er en tendens til, at vi gentager de samme mønstre og væner, og det gør, at kunstscenen bliver meget ensidig, og at vi potentielt går glip af rigtig mange udtryk og perspektiver."

KE19 (Esther Flytkjær, CleanTV og Suzanne Stokholm). Foto © I DO ART Agency.

CleanTV Foto: I DO ART Agency

Emily Beresford, Foto: I DO ART Agency

Marla Espersen & Emily Eyer, Foto: I DO ART Agency

Uventede positioner og nye perspektiver

Fori ansøgningsprocessen på KE er anonymiseret, har den potentialer for at sidestille positioner, som kunstscenen ellers gør meget for at adskille. Akademistuderende udstiller sammen med færdiguddannede, amatører med etablerede, hobbykunstnere med professionelle.

Men den sammensmeltning af positioner gør det svært at fortælle en singular, letafkødelig og homogen fortælling – som det er tilfældet med museernes kuraterede udstillinger, der ofte bygges op omkring overordnede tematikker – og det ser vi faktisk som en af KE's styrker. Vi har brug for andre rum end de kontrollerede, men måske kræver det så en ekstra indsats ifht. formidlingen af de enkelte kunstnere og deres tanker.

Med det in mente har vi i vores formidling valgt at række ud til kunstnere for at indsamle personlige tekster om deres arbejde, der sammen med et portræt (af dem der havde lyst) er blevet delt på KE's facebook og instagram i løbet af udstillingsperioden. Herunder kan du se et par eksempler.

Aske Thiberg "Now I see things for the way it is"

"Four years ago I discovered a chatroom online for youth who had isolated themselves from society by staying inside, and I decided to make an art work, where I recreated four of the users bedrooms in 3D animation, using the pictures and descriptions being sent in the chat. In my video 'Now I see things for the way it is' I have reused these rooms, placing one character in each, talking and singing about different aspects of, and reasons for, being alone or feeling lonely, like: Low self esteem, social anxiety, wageslavery and incel-dom."

Heidi Øiseth "Marble"

"[...] I de siste ti årene har jeg arbeidet på upreperte lærere i store formater, der flatene bygges lag på lag. Lagene består av tusjvleiringer, malingsrester, kaffesøl, tegning med kull, blyant og pastellkritt, eller med en egen collageteknikk der jeg dekker til partier av flaten med stoffbiter. Arbeidsprosessen min er langsom og tidkrevende. I de repeterende strekene som kan minne om vev og søm, kan det trekkes paralleller til håndarbeid eller tradisjonelt kvinnearbeid fra den hjemlige sfære. Tematisk, handler arbeidene mine om å beskrive psykologiske prosesser og om hvordan noen følelser dekker over andre følelser. Vi ser sekundærfølelsen, men ikke primærfølelsen. Hendinger og minner påvirker livene våre. Jeg beskriver dette ved å viske ut og ved å dekke til med streker eller med collage der gamle tegninger og stoffbiter brukes til å korrigere og skjule. I noen arbeider er gamle klær eller minner, sydd inn i arbeidene. Det å skjule kan også handle om å beholde en viss kontroll over hva som er synlig på overflaten. Likevel er sporene, eller restene av dem, tilstedeværende. Det vi feier under teppet, ligger der."

Mathias Riis Andersen "In between lips"

"Det startet som en joke mellom mig og en eks-kæreste. Vi var i langdistanceforhold, og jeg ville bygge en robot, til når han savnede mig. Den skulle udfylde essensen af mig, mine vigtigste funktioner: at give blowjob og ryge. Senere gled det fra joke over i værk, og regens/blowjobets bevægelsessystemer fyldte mine tanker. Hvorfor hedder det et blowjob, når der ikke pustes? Hvordan er

bevægelserne i en maskine, der kun har de to funktioner? Nu står den som en slags post-apokalyptisk eksploderet krop. Sex-robotter har en relation til slaveri og seksisme i kraft af deres udtryk som en perverteret udgave af kvindekroppen, der yder gratis arbejdskraft. Jeg ville tage min egen krop i brug og give robotten mere autonomi. Robottens kroppsdele er afstøbninger af min egen krop, og dens koreografi er en koncentreret dagscyklus opdelt i arbejde/friid/søvn. Den giver blowjob efterfulgt af 2-3 sug af en vape, hvorefter den holder 10-15 minutters pause og starter op igen. Dermed modvirker den idéen om en maskine, der altid står til rådighed – i stedet skal man tilpasse sig dens mønster. [...]"

Helle Bjørnebo Neidhardt "338 skridt"

"Skem, fordom og tabu er ord, der alt for ofte kædes sammen med selvmord. Det på trods af, at der hvert år er omkring 600 personer, som vælger at tage deres eget liv (her i verdens næstlykkeligste land). Ønsket er at sætte fokus på selvmord og dermed medvirke til at bryde tabuiseringen. Værket 338 skridt er en skildring af en gåtur fra en dagligstue til afslutningen på et liv. Titlen refererer til det antal skridt, der er fra spisebordet i dagligstuen til den mose, hvor en mand valgte at ende sit liv. Videoen på 3.23 min. er en nøgtern skildring af gåturen. Fotoserien tager beskueren med til et rum, som illustrerer tomhed, fraværet, ensomheden og sporene af levet liv. De enkelte dele i værket bliver sammen til en fortælling, der giver anledning til refleksion over den selvvalgte død og bidrager til et mere nuanceret syn på døden – på de, der selv valgte den – og på de, der blev tilbage."

Anna Braun "Uden titel 2"

"Værket Uden titel 2 er et organisk formet objekt af sammensyet indfarvet bomuldsstof, skumgummi og voks, liggende på en lav trækonstruktion med ben og håndtag. I mine værker arbejder jeg ofte fra et udgangspunkt, hvor kontraster mødes i spændingsfeltet mellem liv og død. Jeg er fascineret af menneskers styrke til at overleve på trods af modgang og sygdom. Mine værker har et historisk lag, og jeg er optaget af det forrige århundredes æstetik. Jeg bearbejder mine materialer for at give dem karakter af forfald, opløsning og slid. Det historiske element er med til at skabe en forbindelse på tværs af generationer, som understreger de mentale og psykologiske forbindelser, vi har til både fortid og fremtid."

Jeg inspireres særligt af lægevidenskaben, kirurgi og af kroppen, når den forandres på absurd og fascinerende vis af sygdom og ulykke. Samtidig er jeg meget interesseret i den sårbarhed, som opstår, når en udsat krop modtager omsorg og pleje. I Uden titel 2 tager jeg afsæt i koldbrand, som er en medicinsk tilstand, hvor der tydeligt opstår en kontrast imellem det levende og døde væv."

Caroline Thon "Manscapes"

"Alle værkene er en del af et større projekt kaldet Manscapes, som jeg har arbejdet på i de sidste fem år. Manscapes udspringer af min fascination af den mandlige krop som æstetisk objekt. Den mandlige krop er oftest skildret som stærk, hård og handlende. I mine billeder vil jeg gerne belyse andre sider af den mandlige krop. Den anonyme krop som objekt for beskueren. Jeg arbejder med mandekroppen som et landskab, hvor beskueren inviteres til at gå på opdagelse i den passive, bløde, åbne, sårbare og skønne mandekrop og undersøge hvilke impulser og fornemmelser disse perspektiver på mandekroppen vækker."

Jeg er primært oliemaler, men er de sidste to år blevet optaget af murkunsten og har lavet en række gavl- og muralerier i Chile og København. Jeg er uddannet biolog, og har en baggrund indenfor museumsbranchen, hvor jeg har arbejdet med bl.a. forskning, formidling, kuratering, udstillingsudvikling og produktion."

Oscar Yran "Retired Allfather"

"I våres samtid møder titaner, helte og patriarker nye udfordringer. Ingen sætter pris på deres byrder og ansvar. Hvad skal de nu lave?"

Allfaderen gidder ikke mer. Atlas har droppet kosmos fra sine skuldre. Titanen er slætt. Manden har lagt sig ned for et chille."

Noget af det vi kommer til at tænke på er, at tilbagevendende begivenheder har virkelig svære kår på den danske kunsts scene. I den tid vi har beskæftiget os med kunst, har vi set stort anlagte projekter – som f.eks. [Copenhagen Art Festival](#), [Sculpture by the Sea](#) og [ARoS Triennalen](#) – sætte af med store armbevægelser, for næsten lige så hurtigt at falde sammen igen. Det er lidt en skam, men det er også besynderligt, når man tænker på, hvilken position biennaler og mega-udstillinger i andre lande har i et internationalt perspektiv.

At KE og Forårsudstillingen set i det lys begge har kunnet overleve i mere end 100 år er bemærkelsesværdigt og med en så væsentlig og historisk position er det da også underligt, at de nedprioriteres af de kunsthaller, der huser dem. I KE's tilfælde er udstillingsperioden over de seneste år blevet reduceret fra halvanden måned til to uger, men hvordan kan det være? Har det måske noget med kunstens hierarki og magtstruktur at gøre?

Kasper Sivertsen. Foto: I DO ART Agency

Jakob Okstjærng. Foto: I DO ART Agency.

Kinga Bertis. Foto: I DO ART Agency.

Signe Maria Friis. Foto: I DO ART Agency.

Thomas Krarup. Foto: I DO ART Agency.

Kinga Bertis. Foto: I DO ART Agency.

Martine Seedorff. Foto: I DO ART Agency.

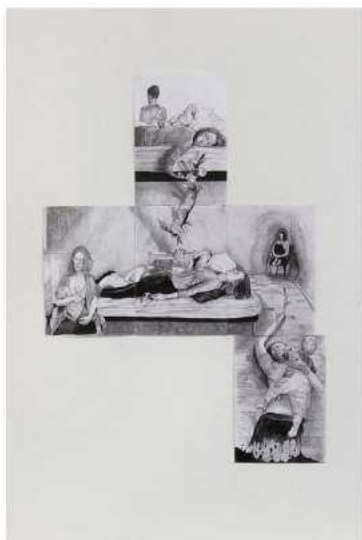
Når kunstnere er gatekeepere for kunstnere

Det slår os, at vi lever i en tid, hvor kunstnere i tiltagende grad indtager rollen som kuratorer, hvor samarbejder kunstnere imellem blomstrer, og hvor kunstnerdrevne udstillingssteder popper op i massevis over hele landet. Som vi ser det, påvirker de mange kunstnerstyrede projekter det overordnede kunstlandskab, sætter nye dagsordener og udfordrer de praksisser, som er groet helt fast på de etablerede institutioner. Og så slår det os, at Kunstneres Efterårsudstilling jo netop også er det, en udstilling initieret af kunstnere. Her er det kunstnere, der styrer udviklingen, bestyrelsen består af kunstnere, og de udstillede værker udvælges af kunstnere.

KE19 (Helle Bjarrobo Neldhardt, Mikkel Østed og Marianne T. Pedersen). Foto: I DO ART Agency

Trine Sonne. Foto: I DO ART Agency

Birgitte Boesgaard. Foto: I DO ART Agency

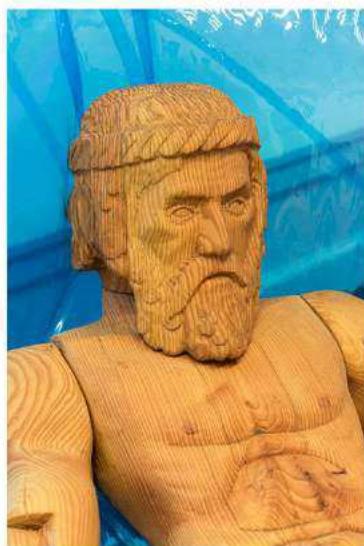
Ditte Johanne Krogh Bertelsen. Foto: I DO ART Agency

Næsten alle andre steder på kunstscenen skal kunsten kvalificeres og accepteres af akademikere og gallerister, men det er virkelig interessant at se, hvad der sker, når det er kunstnere, der er gatekeepere for kunstnere. Så bliver der vendt op og ned på de ulige kønsfordelinger, uvante positioner træder ind i institutionens rammer, magtstrukturer udfordres og de kunstige skel brydes ned. Amatører kan udstille side om side med professionelle, og de besøgende kan opleve udtryk, der måske ikke ellers ville have fået en plads. Og måske går det igen i den rigtige retning – vi har i hvert fald hørt en lille fugl synge om, at KE forlænges fra to til tre uger næste år. Vi glæder os!

KE19 (Oscar Yran, Alberte Strømski, Can Sayinli og Kirstine Fryd). Foto: I DO ART Agency.

Oscar Yran. Foto: I DO ART Agency.

Can Sayinli. Foto: I DO ART Agency.

Can Sayinli. Foto: I DO ART Agency.